

somhed paa, at den nugældende Afgift i mange Tilfælde slet ikke betales, særlig her i Kjøbenhavn. Kontrollen er meget mangelfuld. Det forekommer mig, at naar man har en saadan Lov, bør Kontrollen være effektiv. I Sverige ved jeg, at der er en meget skarp Kontrol, der er næppe nogen udenlandsk rejsende, der slipper for at betale sin Afgift.

Jeg antager, det er en Forglemmelse af Udvalget, naar man ikke har medtaget Kjøbenhavn i Ændringsforslaget Nr. 39, hvor det bestemmes, at Afgiften for handelsrejsende skal tilfalde Købstæderne og Handelspladserne. Jeg tillader mig at henstille, at „Kjøbenhavn“ bliver tilføjet.

Det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Oct. Hansen) talte meget varmt for, at Agent- og Speditørvirksomhed skulde være fri Næring. Det forekommer mig højst mærkeligt at sammenstille Speditør- og Agentvirksomheden. Speditørvirksomheden er en meget betroet Virksomhed, man overlader Speditøren baade Varer og Penge. Jeg gad vide, om nogen fornuftig Købmand vilde betro en falleret, end sige en straffet Købmand baade Varer og Penge, saaledes som den Slags Virksomheder kræve. Ogsaa med Hensyn til Agenturvirksomheden tror jeg ikke, at det ærede Medlem ved rigtig Besked. Alle Assuranceagenter, Agenter i Vin og Cigarer, i det hele taget Agenter, der agere for indenlandske Huse, have aldrig Borgerskab. Jeg har heller ikke hørt, at det skulde være nødvendigt for dem. Det store Flertal af dem er maaske i Dag Kontorister og i Morgen Agenter, uden at der stilles noget Krav om Borgerskab til dem. Derimod forekommer det mig naturligt og rimeligt, at Agentur for udenlandske Huse ikke bliver fri Næring. Jeg tror, at fallerede Købmænd i Almindelighed, naar de ville repræsentere udenlandske Huse, ikke løse noget andet Borgerskab, end det de allerede have, men at de ganske roligt leve videre paa det Borgerskab, de have haft i deres tidligere Virksomhed. Jeg springer de straffede Personer over, de ville sikkert have meget ondt ved at blive Agenter for udenlandske Huse, thi et udenlandsk Hus vil altid nøje forhøre sig om de Personer, det antager som Agent, da der kan være en Mulighed for, at han kommer til at indkassere Penge. I det hele taget tror jeg, at man godt kan forlange, at Agenter for udenlandske Huse skulde løse Næringsbevis.

Ordføreren (Koch): Maa jeg takke den højtærede Minister for den Tilslutning,

han har givet de af Udvalget og de fleste af Flertallet stillede Ændringsforslag, og jeg vil straks begynde med at rette denne Tak til ham for den Tilslutning, han har givet Flertallets subsidiære Forslag under Nr. 47 om Paaligningen af en Næringsskat, der afkortes i den personlige Kommuneskat. Efter den Stilling, som den højtærede Minister indtager til dette for Kommunerne betydningsfulde Spørgsmaal, tør jeg haabe, at dette Tings Flertal vil stemme for det subsidiære Forslag og derimod stemme imod det principale Forslag under Nr. 46.

Den højtærede Ministers Udtalelser angaaende Mindretallets Ændringsforslag under Nr. 1 gik jo egentlig i den Retning, at han haabede, at man kunde finde en Form, hvorunder dette Ændringsforslag i alt væsentlig kom til at falde sammen med Lovforslaget, og han gjorde navnlig opmærksom paa og udtalte som sin Formening, at det ærede Mindretal vist ikke havde Uret, naar det fandt, at de samme Regler, der kom til at gælde med Hensyn til Driften af Jærnbaner, ogsaa billigvis burde gøres gældende med Hensyn til Sporveje, fordi begge disse Befordringsmidler ere Genstand for Koncessionsmeddelelse. Denne Betragtning kan jeg for mit Vedkommende billige, og jeg skal derfor og tør ogsaa paa Flertallets Vegne sige, at vi ville tage dette Spørgsmaal op til fornyet Overvejelse til 3dje Behandling. Jeg haaber da, at man ved Forhandlinger med Mindretallet kan komme til en Overenskomst ogsaa paa dette Punkt. — Derimod kan jeg ikke saa ganske finde det begrundet, naar den højtærede Minister var imod det Udtryk, der findes i Lovforslaget om „beslægtet Næringsvirksomhed“, Virksomheder, der ere beslægtede med Haandværk, Fabrik- og Handelsvirksomhed. Dette Ord „beslægtet“ fandt han med Mindretallet betænkeligt. Nu anføres der jo i det følgende imidlertid et ikke ringe Antal Eksempler paa, hvad der forstaas ved beslægtede Næringsvirksomheder, og jeg gør opmærksom paa, at hvis den ny Næringslov, som jeg haaber, vi nu skulle komme til, skal gælde lige saa længe som den gamle, der er fra 1857, er jeg ikke sikker paa, at der ikke i Tidernes Løb kan fremstaa andre Virksomheder, som vi i Øjeblikket ikke kende, og som maa siges at være beslægtede med Haandværk, Fabrik- og Handelsvirksomhed, og som det derfor vilde være urigtigt ikke at lægge i den øverste Administrations Haand at inddrage under bunden Næring. Imidlertid skal ogsaa dette Spørgsmaal